

MLADÍKA

190SiT

1992 | 93 (3)

MLADÍKA

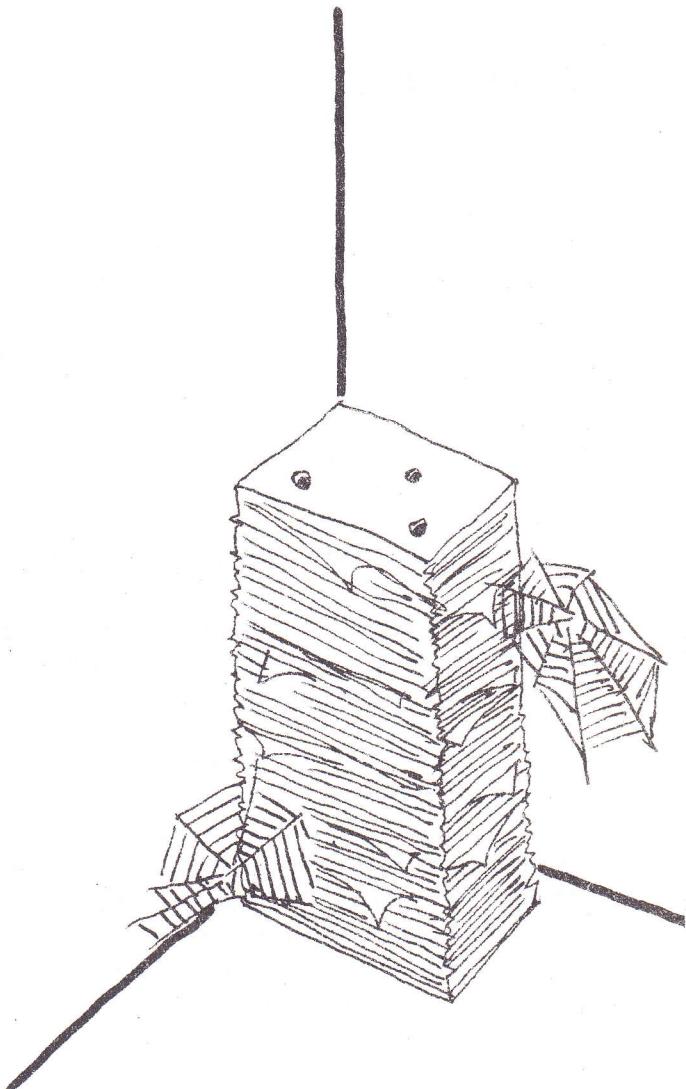
Vielen danke, special thanks, puno zahvala, grazzie:

Izarju Lunačku za stripe in risbe, pivnici Kratochwill, Metropolis Concerts in plesni šoli Urška za nekaj novcev, prof.Nives Klinč za moralno in še kakšno podporo, snažilkam, ki čistijo za nami, počasnemu računalniku 286 in tiskarni Spirala ter Eli Peroci za otroške pripovedke.

MLADIKA - glasilo Gimnazije Ledina. Odgovorni urednik: **Gašper Mrak**. Glavna urednica: **Bojana Halužan**. Grafična urednika: **Jaka Fon in Jure Čokl**. Računalniški prelom in oblikovanje: **Blaž Kondža**. Sodelavke in sodelavci: **Ines Baznik, Igor Repac, Daša Doberšek (glasbena scena), Urša Kavšek (kulturna), Mojca Zadnikar, Martina Golob, Barbara Brodnik, Sandi Valenčič, Gregor Božnik, Ajda Ožbolt**. Mentor: **prof.Nives Klinč**. Naklada: 300. Tisk: Tiskarna **SPIRALA**.

KAZALO

UVODNIK	2
Anketa „Kaj menite o...”	3
Novice, intervjuji,	4
Matura 95	4
GIMNAZIJADA, VELENJE 1., 2., 3. APRIL	6
Ščepec profesoričnega življenja	8
KAZENSKA OVADBA	11
A HOČTE VOJNO?!	12
KULTURA	13
Reality clauses	13
PEARL JAM	14
MOLEROVA SILNA SVATBA	17
H A I R	18
HOT SHOTS	19
POTOPIS IZ JUŽNE AMERIKE	20
ZGODBICA O ZMAJČKU HUBERTU IN NJEGOVEM KANARČKU DIMITRIJU	21
MLADIKA	23
Ona in on	25
ŽENSKE	25
ADAM IN EVA ali VSE NEZNANE STVARI IZ RAJA	27
KULINARIČNI KOTIČEK	30
HOROSKOP	31
KRIŽANKA	33

Spirala
d.o.o.

EXPORT / IMPORT

fotokopiranje vezava v spiralo
razmnoževanje tisk
vezava in postavitev diplomskih nalog

ZA DIJAKE IN ŠTUDENTE 20 % POPUSTA
odprtø od 7^h - 15^h

telefon: 061/322-862 fax: 061/112-037

UVODNIK

Po številnih korupcijah, prevarah in atentatih v vodstvu Mladike sem s pornočjo vez in Ahmeda Đokera prilezel do mesta glavnega urednika Mladike, he, he, ... Tako je zapiral pomladni veter in s sodelavci ter ostalimi člani v senci smo ukinili, terminirali in scenzurirali cenzuro, ki nam je požirala dušo člankov, ki nas je omejavalna na SSKJ (Slovar slovenskega knjižnega jezika), ki nas je...

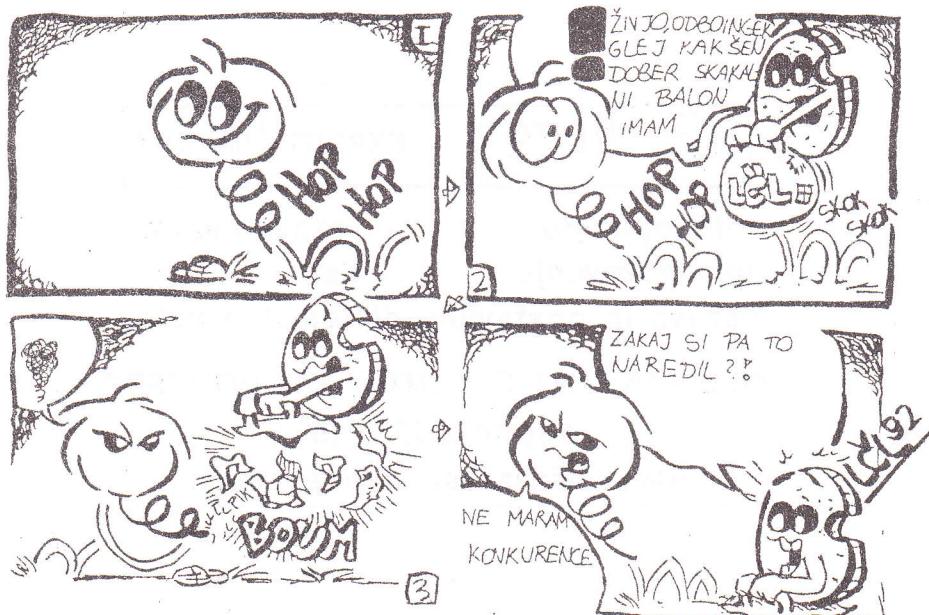
Med članki v tej številki boste našli vsesplošno znano in najbolj popularno Računalniško rubriko, ki nam bo razjasnila pojme in osnove računalništva, nekaj o Pearl Jam-u in musiclu Hair, nekaj naslovov bandov za tiste vedno mlade teenagerje, ki še vedno radi pišejo svojim idolum, popis popotovanja po J.Ameriki, poročilo z Gimnazijade v Velenju, nekaj morilskih vicev, kuhajte z Mladiko, intervju s prof.Klinc, nekaj več o maturi 95 za vse, ki si niso na jasnem kot večina od nas, in še in še...

Ker so nam omejili prispevke, ker je vlada zašla v krizo, zaradi kraje Mladikinh zlatih rezerv, smo morali v tej Mladiki nekaj člankov izpustiti, ker nismo izplačali avtorjev, saj nimamo denarja za njihove honorarje.Ceno bo manjša ali pa tudi ne, kakor bo bog odločil.

To bi bilo vse. Naslednja Mladika izide „hvalabogu“ šele naslednje šolsko leto, do takrat pa se bo marsikaj spremenilo.

Ker je naša skrinja v kopirnici standardno prazna, vas prosimo za sveže ideje, kako naj bi... Za vsako uspešno in produktivno idejo se bomo bogato oddolžili. Najboljša ideja doslej: „ UKINITE ČASOPIS !!!! “ je neuspešno propadla samo zato, ker smo še vedno zadolženi v šolski blagajni, da pa bi ta kredit poravnali, v upanju na boljše zaslužke, vztrajno izdajamo Mladiko. Edini način, da se Mladiko ukine, je torej, da se jo vsesplošno pokupi. Veselo na delo in razbijte prašička ter zberite tistih par „fičnkov“ za zadnjo (upajmo) Mladiko.

Odgovorni urednik

Anketa „Kaj menite o...”

Živjo!

Tako kot v prvih dveh številkah smo se tudi v tretji številki MLADIKE odločili, da bomo izvedli anketo med učenci na naši šoli! Anketirancev je bilo približno 50, teme pa **turnus** (dopoldansko popoldanski pouk), **športni dnevi** in **šolska prehrana**.

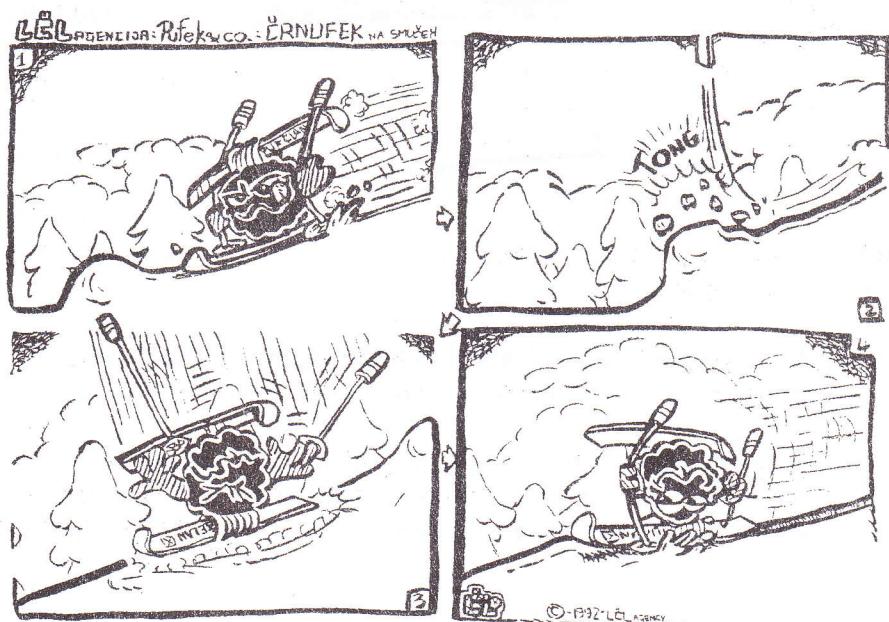
Kot verjetno veste, smo ena izmed redkih srednjih šol v Ljubljani, ki (še) nima turnusa (veliko se vas je prav zaradi tega tudi vpisalo na našo šolo), vendar pa „višje sile“ želijo oz. nameravajo prihodnje leto tudi na naši šoli uvesti pouk v izmenah. Mi učenci pa smo odločno proti! Zato so tudi anketiranci na vprašanje: „Se strinjaš s turnusom?“ 100%-no odgovorili, da so proti in da jim ta ideja sploh ni všeč. Vzroki, ki so jih navedli, pa so bili zelo različni: „Zjutraj se ne morem učiti!“ ali „Prepozno pridem domov!“, slabe avtobusne povezave, premalo časa za izvenšolske dejavnosti, popoldne koncentracija pada, zato nesodelovanje pri pouku,... Torej je očitno, da je razlogov proti turnusu več kot dovolj, kot edino dobro lastnost takega pouka pa je večina (95%) anketirancev odgovorila: „Zjutraj lahko dlje spim!“

Glede športnih dni je 8% anketirancev odgovorilo, da je športnih dni ravno dovolj, ostalih 92% pa pogreša več športnih dni oz. športnih dejavnosti, o katerih bi odločali sami. Predlogi za to so bili spet zelo različni: drsanje, plavanje, zanimivi izleti in ekskurzije, ples, smučanje v tujini, video,...

Za konec pa še nekaj o šolski prehrani. Odkar so na šoli ustanovili komisijo za prehrano, je 30% anketirancev odgovorilo, da so sedaj z malico bolj zadovoljni, 8% anketircem malica ni všeč, še vedno pa velika večina učencev (62% anketirancev) na naši šoli malice sploh ne je!

Upajmo, da se bodo odgovorni nad to anketo zamislili in (bolj!) upoštevali naše želje in predloge, saj učenci (še vedno) predstavljamo večino na šoli!

Mojca in Vesna

Novice, intervijuji...

MATURA 95

Verjetno ste že vsi seznanjeni s tem, da bodo leta 1995 dijaki, ki bodo končali srednjo šolo in želeli nadaljevati študij na fakulteti, morali opravljati maturo. Obsegala bo 5 predmetov: slovenščina, matematika, angleščina in dva izbirna predmeta in bo za vse srednje šole enaka. Zanimalo me je, kaj ljudje, ki so odgovorni za izvedbo mature, o tem mislijo, kaj so že in kaj bodo naredili. Zato sem prosil gospoda prof. Senegačnika, da nam pove nekaj več o maturi in o pripravah nanjo.

Mladika: Vem, da se veliko ukvarjate z maturo, ki bo leta 95 in zanima me, kje delujete, in ali ta skupina (odbor) spremila delovanje Zavoda za šolstvo v pripravah za maturo?

Prof. Senegačnik: Ta skupina ljudi, med katerimi sem tudi jaz, se imenuje REPUBLIŠKA PREDMETNA KOMISIJA ZA PREDMET GEOGRAFIJE, ki jo je imenovalo ministrstvo za šolstvo in šport. Z zavodom zelo tesno sodelujemo.

M: V časopisu sem prebral, da so v pripravi katalogi, na osnovi katerih naj bi se pripravljali tako pedagogi kot dijaki. Ali je to že narejeno oz. ali bo do jeseni?

Prof. S.: Do jeseni bi morali biti pripravljeni maturitetni predmetni katalogi. Vse predmetne komisije jih pripravljajo, vendar imajo ene pri tem več, druge manj težav. Mi smo pripravljali do sedaj osnutke teh katalogov. Drugi člani komisije, ki niso neposredno sodelovali pri sestavljanju, sedaj dajejo na te osnutke pripombe in dopolnitve.

obdobje predpriprav. Sedaj, ko je sprejet sklep o maturi 95, se bomo kar najbolj trudili, da bo ta matura pripravljena čim bolj uspešno.

M: Ali je kaj znanega, da se pripravljajo v kratkem kakšni seminarji za pedagoge, saj bi morali biti z načinom dela seznanjeni prej kot mi, torej še pred septembrom?

Prof.S.: Različno od predmeta do predmeta. Naša geografska komisija je to predstavila pred nekaj tedni na vsakoletnem strokovnem simpoziju, ki se imenuje **Ilešičevi dnevi** in kjer naj bi bili prisotni vsi učitelji geografije. Sam pa menim, da je za uvajanje mature tudi za nas učitelje potrebno daljše izobraževanje.

M: Ali bo za nas dijake dovolj dve leti priprav, kajti znano je, da so na zahodu maturo uvajali postopoma in je do izvajanja prave mature prišlo šele po več letih poizkusnega obdobja, pri nas pa v tej smeri nam dijakom še ni nič znanega, čeprav bo že čez dve leti.

Prof.S.: Osebno menim, in tudi naša predmetna komisija je bila mnenja, da je dve leti priprav za to premalo in da bi rabili daljše

M: Kakšne se vam zdijo realne možnosti, da bi prva generacija maturantov dosegla zadovoljive rezultate?

Prof.S.: Mislim, da je to odvisno predvsem od tega, za kakšen nivo zahtevnosti se bodo odločili tisti, ki bodo sestavljali izpitne pole. Ustanovljen je poseben republiški izpitni center, ki naj bi imel nalogu predhodno testirati zahtevnost nalog oz. vprašanj za maturo. Bojim se, da ne bomo uspeli že kar v prvih poskusih uskladiti zahtevnosti pri vseh predmetih. Tako da na primer en predmet ne bi bil pretežak, drugi pa prelahek.

M: Kakšne možnosti za naprej ima dijak, ki mature ne bo opravil?

Prof S: Dijak, ki mature ne bo opravil, jo bo lahko ponavljal. V primeru, da mature ne bo opravljal, bo delal zaključni izpit. Z opravljenim zaključnim izpitom se bo lahko vpisal na razne višje strokovne šole, ne pa tudi na fakulteto, ki zahteva pogoj opravljanja mature.

M: Ali se bo v naslednjih letih že v prvem letniku treba odločiti, kaj nameravaš opravljati: maturo ali zaključni izpit?

Prof S: O tem se bodo odločali kasneje - ob koncu 2.letnika.

M: Ali bo matura za nas manj zahtevna zaradi krajšega časa za priprave? Če bo, kaj smo s tem dosegli, če ne bo, ali ni to krivično?

Prof S: Ena generacija pred vami bo še delala zaključni izpit. Na nekaterih šolah pa bodo že opravljali poskusno maturo. Mislim, da se bomo mi vsi veliko naučili iz rezultatov opravljanja te prve preizkusne mature in da bo tudi to vplivalo na zahtevnost prave mature. Takšna matura, kakor so nam jo predstavljali angleški eksperti, se bo pri nas uvajala postopoma. Zato verjetno zahtevnost na tej prvi maturi ne bo ravno takšna, kot bo to na primer po letu 2000, ko bo proces priprave in izvedbe mature bolj stekel.

GIMNAZIJADA, VELENJE 1., 2., 3. APRIL

Ljubljana, 2. 4. 1993

Ura je 09 zjutraj in čakam avtobus, ki naj bi odpeljal proti zasneženemu Velenju. Pred gimnazijo Poljane bi se moralo gimnazijcev za v Velenje kar treti, tu pa niti žive duše. Grem še na eno kavico in hvala bogu srečam Gašperja, ki je bil tudi izbran za novinarja na gimnazijadi. Po dobrih dvajsetih minutah čakanja nama prekipi in pri tajnici se pozanimava, kaj je z avtobusom, ona pa nama le z nasmeškom odgovori, da je avtobus odpeljal točno pred 24 urami. O fak, si rečeva in greva k pomočniku po „nadaljnje informacije“. Opravičevanje, opravičevanje, nato pa dnevnički in že sediva na avtobusu, ki naju pelje proti Celju. Od Henčkov, ki jih stari kot nor nažiga po zjebanih zvočnikih se nama čist zrola in v Celju jezna presedlava na velenjčana. Če bi bila v tem trenutku prof. Klinčeva v radiju 10 metrov, se ji ne bi dobro pisalo. Prvoaprilske šale so lahko tudi usodne, to se vidi iz najinega primera. No, pa le ni vse tako hudo, saj sva navsezadnje že v Velenju. Pred gimnazijo na klopcah s „parimi“ gajbami laškega sedi ducat dolgolasih gimnazijcev. V sprejemni pisarni nama ne vedo kaj dosti povedati, a midva se vseeno znajdeva in se pridno priključiva novinarjem. Seznam z raz-

poreditvijo predstav in drugih dejavnosti je totalno počečkan in vidiva, da ima vsak novinar že izbrano predstavo, ki si jo bo ogledal in napisal max. 33-vrstični komentar. Prosta je le še ena predstava, ki pa je na žalost šele ob osmih, vse skupaj pa

mora biti napisano že do sedmih. „KUA PA ZDEJ? Ja n'č, en intervju bova probala narest s temi Celjani, ki igrajo v igri Dan ljubezni.“ V sprejemni pisarni pa hvala k... naletiva na celjskega dvornega norca in njegovi prsati spremlevalki. Najina profesionalna intuicija nama razodene, da sva našla prave igralce. Povabiva jih na drink v rudnik (Rudarski hram), kjer nama namečajo nekaj osnovnih in osebnih podatkov. Za te informacije sva morala seči globoko v žep. Po krajšem sprehodu smo se ustavili pred Domom kulture, na trgu, ki ima še edini v Z. Evropi 4 metre visok kip DRUŽE TITA. Ko iščeva utrinke iz življenja Velenjčanov, nama rdeč grafit pove: „HIŠNIK JE PEDERI!“. In nato se zavesa odpre in ogledava si predstavo Pegam in Lambergar gimnazije Ptuj. Skoraj počiva od smeha in fotografirava odštekane Ptujčane. Bluziva do sedmih in prostovoljca pomagava postaviti sceno za predstavo DIES AMORIS (Dan ljubezni). Prvič v življenju opazujeva, kako se ljudje žrejo zaradi treme in vse skupaj poplaknejo s 30 procentnim borovničevim likerjem. Sedeva v prvo vrsto in predstava se prične. Paradajzi so se obnesli, kajti...

Po končani predstavi skupaj z igralci potolčemo še zadnje požirke borovničevca in naredimo gasilsko sliko. Udarniško se odpravimo, peš seveda, proti obljubljenemu žuru v Beli dvorani poleg velenjskega jezera, sredi Saleške doline, ki leži na S Slovencie, južno od Avstrije,... Dvema omarama na vhodu sploh ne kapne, da nas je s šestimi kartami vstopilo 11. Ob pogledu na belo pogrnjene mize: „U pizda, žretje bol!“ Po začetni zagnanosti rokerjev, ki so nam pokazali, da premorejo cele tri pesmi, so nato ob enih zamenjali pevca in oba kitarista, in nivo glasbe se je dvignil za 50%. Na žalost je to trajalo le do dobrih dveh in potem - adijo žur (organizatorji težijo kot ponavadi). Nato se je dogajanje preselilo na domove naših prijaznih gostiteljev in seveda gostiteljic, česar ne bova komentirala.

Ob 10h, ko so petelinčki zakikirikali svoje melodije, se je druščina ponovno zbrala v Kulturnem domu, kjer so v začetku le trije nadobudneži z vso vnemo pisali, risali in kričali ter tako preganjali mačka (tigra).

Zazrla sva se v nebo in nekaj nama je padlo v oči (En velik kos lignita?). Ne, ne, na žalost je bil le dež. Božje kaplje so naju splašile in odpusala sva jo domov.

Kritika, ki sva jo napisala za Špric, glasilo velenjskih gimnazijcev:

LUCIJA KOLAR: DIES AMORIS (Dan ljubezni)

Rudarski šansoni gimnazije Celje

Lepega puščavskega dne sva se s 30 urno zamudo znašla na avtobusu KO TO TAMO PEVA. In kdo bi si mislil, da naju je pripeljal ravno v zasmogano džunglo, imenovano T.Velenje (toto Veleje). Kot vrla novinarja sva se takoj znašla in prosila LSD (lepi siamski dvojčici) in njuno snažilko za predčasni komentar. Vsi smo se podali v rudnik (rudarski hram), kjer smo se imeli „K' stu mamic“ (lat.FLETNUS).

Kot sva izvedela iz pogovora, se bo igra odvijala v pajzlu, imenovanem Kulturni dom. Vsebina igre je zelo fejst zakomplizirana, zato sva podrobnosti izpustila. Eva, glavna igralka, ima problem, kako umiriti dve strani svoje duše in srečno živeti dalje s svojim izbrancem Maretom. Zgodba se odvija pod nogami barske plesalke in ob plesu dveh neutrudnih plesalk, ki plešeta na zvok izvrstne Ditke Haberl, Bitlsov, Barbare Streisand,....

Sodelujoči: Daša (Eva), Mateja (dobra polovica Evine duše) in Alja (slaba 1/2), Jure (Mare), Andreja (pevka Linda), Polonca in Klara (plesalki),... ter ostalih 50 članov spremiševalne ekipe, med njimi omenimo lučkarja Roka, pianista Mateja in režiserko Lucijo. S pomočjo mentorice Alenke Šešelj (Sešel) bodo po vsej verjetnosti zaigrali neponovljiv, nepozabljivo in nepopisnolep polurni mjuzikl (za vsak slučaj sva si pripravila 1/2 kile paradajza, uvoz iz Nizozemske, zastopnik in uvoznik AHMED IZBEŠI, iz Fužin pri Ljubljani. Lepo se zahvaljujeva Andreji in Polonci za prijetno družbo in kratek opis predstave. Ciao.

HAPŠER & JOKLČK

**... IN NAJINO MNENJE O
PREDSTAVI ...**

Ščepec profesoričnega življenja

Če boste dobro odprli oči, boste pred seboj zagledali intervju s profesorico slovenskega in angleškega jezika in mentorico ledinske Mladike Nives Klinc.

Če pa ste še dovolj pogumni, da vas ni strah lotiti se prvega, nato drugega, tretjega... stavka, boste za trenutek ali dva resnično uživali v čudovitem svetu („zlobe in nasilja“) profesorice Nives Klinc.

Vse se je začelo nekega popoldneva, ko si je zaposlena Nives Klinc vzela urico časa. Usedli sva se v neki „kafič“, se spogledali in se ena drugi nasmehnili. Začetek je težak, vendar ni dolgo trajalo, da je pogovor stekel in se kaj kmalu spremenil v prijeten klepet, katerega vsebino boste kmalu izvedeli.

MLADIKA: Po tem, da vas je zelo težko dobiti, ne da bi vas pri tem zmotili pri kakem drugem opravilu, sklepam, da imate zelo natrpan urnik. Kako pa je z vašim prostim časom?

Prof. Nives Klinc: Skoraj ga nimam! Sem in tja popeljem svoje pse na sprehod (da ne zblaznijo čisto do konca), vsaj enkrat na mesec se odpeljem v Maribor, kjer običačem starše. Včasih se ukvarjam z računalnikom. Še bolj včasih pa si najdem čas za izhode, kakršne pozna današnja mladina (tavanje po Stari Ljubljani). Moji izhodi so redki in so v največji meri pogojeni z razstavami, otvoritvami predvsem v ŠKUC-u in KUD-u.

M: Zjutraj vas velikokrat vidim prihajati v šolo s kolesom. Ali se ukvarjate s kakšnim športom ali je to edino...?

N.K.: Ah, kje. Kolesarjenje od doma do šole in nazaj je edini „šport“, s katerim se ukvarjam. V gimnazijskih časih sem trenirala odbojko, vendar tudi to bolj amatersko. Sem totalno antišportni tip.

M: Kaj pa film? Kakšen film in njegovi ustvarjalci (režiser, igralci) so vam všeč?

N.K.: Zadnje čase se navdušujem nad kriminalkami (čim bolj nekravimi) in kakšno dobro komedijo. Ne morem se čisto odločiti, kateri žanr mi je najbolj všeč. Všeč mi je npr.: „Čaj v Sahari“, „Bagdad cafe“ ali pa „Prebujanje“. Omenila si tudi režiserje. V tem trenutku imam v mislih Fellinija, Jarmusha, Jordana, Wendersa. Glede igralcev pa tako. Vsi, nad katerimi sem se navdušila, so me slej ko prej razočarali. Nekako dobra pa se mi še zmeraj zdita Al Pacino in Jack Nickolson, pa Shirley McLaine, seveda.

M: Nad katerimi pisatelji pa se kot slovenistka navdušujete?

N.K.: Še vedno ostajam zvesta Remarqueu in njegovem delu „Črni obelisk“. Drugače pa mi je všeč Cankar, Jančar, Grum, Hesse, Dostoevski, Bach,...

M: In glasba? Glede na to, da ste iz generacije „otrok cvetja“, ste ostali zvesti glasbi tistega časa, ali se navdušujete nad čim drugim?

N.K.: Če sem zvesta ROCKU? Ne vem, če bi lahko tako rekla. Včasih mi rock zapaše in si „dam gor“ Janis Joplin ali pa DOORS-e... V glavnem pa poslušam JAZZ.

M: Iz zanesljivih virov sem izvedela, da ste bili na Hendrixovi razstavi v Jakopičevi galeriji. Kako to?

N.K.: Menim, da je Hendrix najboljši kitarist vseh časov. Ko sem slišala za razstavo, se nisem mogla upreti skušnjavi in ni mi bilo žal (smeh).

M: Ravno zadnjič smo se prepirali o tem, koliko ste stari. Pa vas bom kar direktno vprašala: Kdaj ste rojeni?

N.K.: (smeh) 6.4.1963. Zgodovinski dan. (smeh) Ja, že trideset let mi je. Če samo pomislim „Slovo od mladosti“ in te zadene. Ah, pa saj veš, kako je. V bistvu ne razmišljam o „letih“.

M: Pa ste.....poročeni?

N.K.: (smeh) Ne še. Koruznik sem!

(obojestranski smeh)

M: Kaj pa otroci, jih imate radi?

N.K.: Da!

M: Zakaj?

N.K.: Preprosto zaradi tega, ker so otroci! Sigurno jih bom enkrat imela. Vendar še zmeraj dobivam pomisleke, če sem sploh pripravljena in sposobna skrbeti in se ukvarjati s tako zahtevnim bitjem.

M: No, ko sva ravno pri otrocih, pa bi zdaj zavrtele čas malce nazaj in se postavili v čas vašega otroštva. Kakšni spomini vas vežejo nanj?

N.K.: Kolikor se spomnim, sem imela lepo otroštvo. Edina stvar, ki sem jo pogrešala, je bil oče. Umrl je, ko sem imela štiri leta. Vedno sem hotela vedeti, kako je, če imam očeta. Drugače pa zna moja mama povedati, da sem se na dvorišču igrala s „1000“ otroki in jaz sem vedno igrala učiteljico...

M: Kako pa gledate na svojo mladost, alkohol in droge?

N.K.: Ah, mladost je norost. Alkohol - to skoraj vsak da skozi. Zase lahko rečem, da sem bila v tem pogledu kar pridna. Zdaj ga le redko pijem. Le ob redkih priložnostih. Glede droge pa - nikoli nisem čutila potrebe ali želje po njej.

M: Kakšna pa je vaša poklicna kariera?

N.K.: Že med študijem sem na tečajih poučevala starejše. Po študiju sem se preizkušala na dveh srednjih šolah. Pa prevajala sem. Potem sem dobila povabilo k sodelovanju pri TRIBUNI. V tem delu sem res uživala, ker me novinarstvo nasploh zelo zanima. Zato sem si tudi želela, da bi Ledina zopet dobila svoj časopis. No, tako pa sem prišla na gimnazijo Ledina in tu sem že dve leti.

M: Kakšna pa se vam je zdela scena na tej že kar stari šoli?

N.K.: Kar živahna. Razumljivo pa je, da je vsak sistem zmeraj omejen, kar do neke mere povzroča neustvarjalnost. Učenci so vse preveč pasivni in tako se spremembe „dogajajo“ zelo počasi. Ozračje na šoli se mi zdi izrazito miroljubno, umirjeno, brez večjih izgredov (kar seveda ne pomeni, da si jih

želim). Mislim tudi, da učenci ne bi smeli jemati šole kot ustanovo, kjer te „ušpagetijo”, ker taka miselnost povzroča regresijo.

M: Poučujete dva jezika, slovenščino in angleščino. Kateri jezik pa raje učite?

N.K.: Ne vem. Ne bi se mogla odločiti.

M: Pravijo, da ste pri angleščini strožji in zahtevnejši.

N.K.: To je povratna informacija. Meni se to sploh ne zdi. Mogoče zaradi drugačnega načina dela...

M: No, pa vendar so vsi zadovoljni z vašim načinom poučevanja.

N.K.: Ja, hvala.

M: Nekaterim se zdi, da delate velike razlike med učenci.

N.K.: Razlike... tem se ni mogoče izogniti. Povzročijo jih učenci sami. Vsak ima svoje ambicije in nagnjenja, nekateri se radi pogovarjajo, nekateri pa ne. Nikogar ne morem prisiliti, da bi se pogovarjal z mano, če si tega ne želi. Potem pa izgleda, kot da delam razlike. Ni to - rada, ne rada.

M: Imate morda kakšno zaključno misel, ki bi jo radi povedali ob tej priložnosti?

N.K.: Povedati moram, da mi je na šoli čisto všeč. Imam rada vse učence in z vsemi se da krasno delati. Želela bi si, da bi med učenci in profesorji vladala simbioza. Učenci bi moral profesorje jemati kot ljudi in obratno. Tudi sama sem včasih nezadovoljna in v dvomih in nimam najlepšega dne, kakor včasih kdo izmed učencev, in bi si želela obojestransko razumevanje. Mislim, da bi to precej izboljšalo odnose med učenci in profesorji... čisto iskreno povedano.

Potem je prof. Nives Klinc pogledala na uro in to naju je postavilo v „kruto realnost”. Vsaka je odšla na svojo stran, ona v prenatrpan urnik, jaz pa domov „zicleder” nabirati.

pogovarjala se ja Ajda Ožbolt

KAZENSKA OVADBA

1. V skladu s 36.členom obtožujemo profesorje Gimnazije Ledina ne-pustovanja. Čeprav je ta tema že precej prezvečena, je to očitno ponovno potrebno. Že spet se pojavlja vprašanje: Zakaj pa učitelji ne? pride pust, nekateri pa na to popolnoma pozabijo. Sicer imamo zadnje čase pust celo večkrat na leto, vendar je pust kot pust le treba praznovati. Stanje na šoli se izboljšuje, saj je bilo letos občutno večje število našemljenih oseb. Le to pa ne velja za naše profesorje. Zanima nas, kaj jih zadržuje! Pust v šoli ni nič drugačen, zato ni najmanjšega razloga, da učitelji tega dneva ne bi mogli izkoristiti.

POHVALA

Prof.KLINC in **prof.PALČIČ** sta edini v vrsti naših „nadrejenih“ pustovali, kot se spodobi.

BB

A HOČTE VOJNO?!

Sporočilo za javnost:

Zadeva:

Šolski svet naše šole se je odločil, da bo najstrožje kaznoval vse izdajalce, ki so kakorkoli sodelovali z našimi sovražniki. Kaznovali jih bomo na tradicionalni pedagoški način, t.j.: nabili jih bomo na kole in jih razpostavili okoli šole. Še živim bomo iztaknili oči in jetra in jih dali v našo banko organov. Usmrtitev bo javna, da bi bila za vzgled vsem, ki bi imeli podobne ideje.

Obrazložitev:

Sodelovali so z našo konkurenco (grejpfrut), namesto da bi sodelovali pri našem glasilu. Naj jih bo sram, saj smo pravzaprav skupaj hodili na partijske sestanke v telovadnico.

Sporočilo Grejpfrutašem:

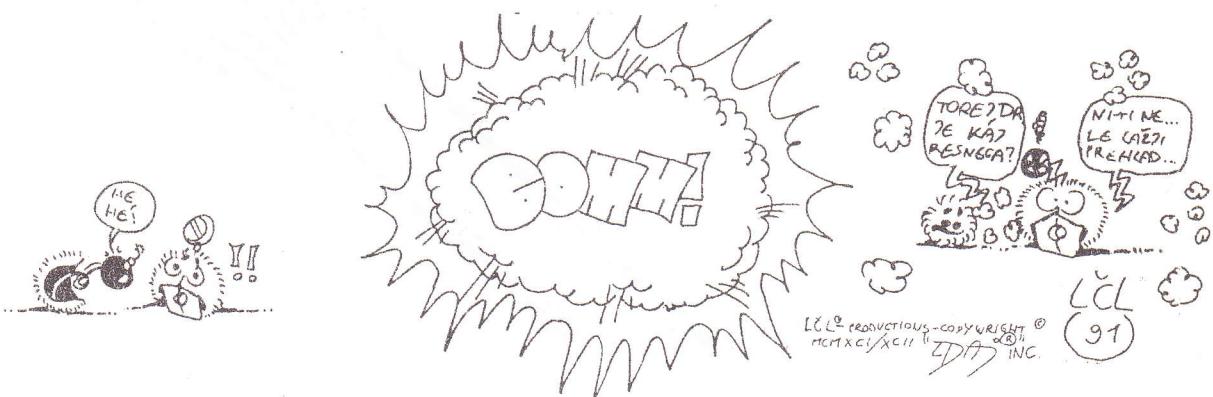
Svojega ne damo, tujega nočemo! Če se boste posluževali tako nizkih udarcev, bomo to razumeli kot vojno napoved. Naš prvi ukrep bo uničenje vseh vaših plakatov na naši šoli. Če to ne bo zadostovalo, bomo prepovedali prodajo vaših „gnjilih papirjev“ na naši šoli.

Upam da smo bili dovolj jasni!!

Đuro & uredništvo

DR. ZOBOPUF & PUFEK

LL © PRODUCTION - COPYRIGHT 1991
DD INC.

91

KULTURA

Reality clauses

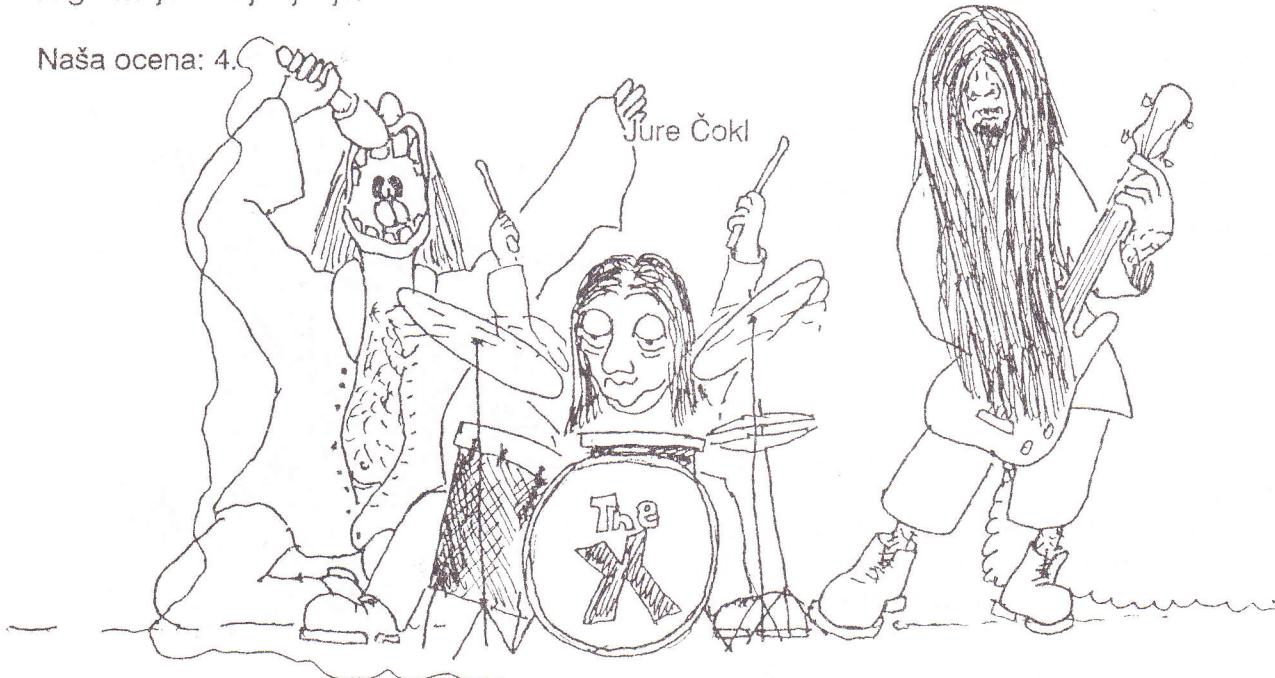
Skupina prihaja iz Križ pri Tržiču. Nastala je februarja leta 1992, v zdajšnji postavi pa deluje od septembra 1992. Bend sta sprva sestavljala Matej Kaučič (bobni) in Mare Šober (kitara, vokal). Imela sta težave pri iskanju basista, teh se je v bendu tudi kar nekaj zamenjalo. Sama sta igrala na koncertih po okoliških dvoranah in na Tržiškem mladinskem festivalu, kjer se je predstavilo mnogo mladih skupin. Skupina je nastala predvsem zaradi dolgčasa, ki ga mladini prinaša življenje in pa seveda iz ljubezni do glasbe. Sprva so se zadovoljili s preigravanjem komadov znanih skupin, kot so Ramones, Niet, Psihomodo pop itd. Iz tega obdobja izhajajo komadi, kot so Never, never, Tommy goes, Speech from the Water course, ki jih je napisal Mare. Ti komadi so napisani predvsem pod vplivom Ramonesov.

Septembra leta 1992 se je skupini pridružil basist Uroš Primožič, ki je prej igral v Kranjskem bendu M.K.P.. V tem obdobju so nastali komadi Stay in line, Atomic, They make me mad, Leader, Psycho street. Skupina v tej postavi še ni nastopila, vendar pričakujejo nastop na Kranjskem novem Rocku, ki bo 27. marca na Primskovem. Skupina namerava po koncertu oditi v studio in posneti ves ostali material. Kmalu bodo v prodaji tudi majice, vendar to še ni dokončno zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Upajo, da bodo dobili sponzorja.

O GLASBI

Zvrsti glasbe, ki jo igrajo, bi lahko rekli Grunge. Je odgovor na banalnosti tega sveta, zatiranje mladih ljudi, ki jih vrši država, bebastne sisteme srednjih šol, ki učencem ne dajo dovolj možnosti in jim polnijo glave z nepotrebnim znanjem, in seveda stvarem, za katere mislijo, da koristijo mladim. So proti vsakovrstnim drogam, nasilju in rasnim diskriminacijam in za to, da bi mladina nemoteno uživala ob dobri glasbi in ne ob tem, kar nam ponuja Mtv ali pa glasbeni svet naše male državice. Nimajo vzornikov, res pa je, da so na njih vplivale različne skupine, kot so na primer Ramones, Sonic Youth, Jesus and Mary Chain, the Cure itd. Njihova glasba je odraz njihovega zaznavanja sveta in odnosa, ki ga imajo do njih ljudje.

Naša ocena: 4.

PEARL JAM

Na pol gol pevec z rjavimi kodrastimi lasmi se nenadoma požene med množico ljudi in začne plavati v morju rok po celem občinstvu. Potem spleza na podboj ob strani. Nekaj časa počiva opazuječ sceno, potem pa spet tri metre v globino...

Pearl Jam so: pevec **Eddie Vedder**, kitarista **Stone Gossard** in **Mike McCready**, basist **Jeff Ament** in bobnar **David Abruzzese**.

Pesmi na **Ten**, debitantskem albumu skupine PJ, obujajo celo paleto čustev. Glasba, katere bistvo je igra med Gossardovimi transcendentnimi akordi in McCreadyjevimi tankočutnimi soli, bi bila efektna celo brez vokala. Toda Vedder stvar še ojači. Z lahkoto zavija od natrganega tenorja do petja v stilu uspavanke. Njegovi vokalni odtenki odsevajo besedila skladb, ki so osupljivo intimna, znak pisca, ki občuti vse, kar vidi. Komade, kot so Once, Deep in Even Flow, preveva globoko razumevanje razočaranih. Why go in Jeremy se spuščata globoko v psiho zapuščenega otroka. Black, Porch in še posebej Release in Alive pa razkrivata skoraj primarno hrepenenje. Najzanimivejše pri teh skladbah je, da so klijub žalostni vsebini čudno praznične. **Ten** je album, ob katerem si zaželiš stati na vrhu hriba in kričati.

Ament in Gossard sta bila sprva člana skupine Mother Love Bone, ki pa je po tragični smrti njunega dobrega prijatelja in hkrati člana te skupine, razpadla. Na na neki zabavi sta spoznala McCreadyja in kasneje še Vedderja, malega surf punkerja s prebadajočimi očmi. Ko je dobil v roke kaseto z instrumentalni Gossarda, Amenta in McCreadyja, Vedder ni spal že par dni. Poslušal je kaseto ponoči na delu, naslednje jutro pa je šel surfat. Ko je šel iz vode, je imel napisana besedila in vokalne aranžmaje za tri komade. Odšel je naravnost domov in posnel vokale čez instrumentalne skladbe. Prva skladba, ki jo je posnel, je bila Alive. Čez dva tedna je bil Vedder v Seattlu. V petih so on in ostali člani napisali 11 skladb. Po kratkem času, ki so ga preživelji kot Mookie Blaylock, so se člani preimenovali v Pearl Jam, po Vedderjevi praprababici. („Prapraded je bil Indijanec in popolnoma zaljubljen v pejotl,“ pravi Vedder. „Praprababica je delala neko halucinogeno stvar, ki je butala do neba. Škoda, ker nimamo recepta.“)

Zdaj je skupina PJ na turneji in kadar so člani benda vznemirjeni, so videti zaskrbljeni zaradi industrijske reklame, ki poskuša razvrednotiti tisto, kar delajo. „Nastaja energija,“ pravi Vedder o njihovih koncertih. „Ko si si blizu, se dogajajo zares intenzivne stvari. Rad bi, da bi bili nekaj časa res majhni.“

Daša

PODELITEV GRAMMYJEV

Legendarni britanski rockovski glasbenik **Eric Clapton** (47) je letos prejel kar šest grammyjev, ki so jih letos že petintridesetič podelili v LA. Vse nagrade za naj pevca, rock pevca, LP, posnetek leta in pesem leta Tears in Heaven, si je prislužil za album Unplugged, nagrado pa je prejel tudi za najboljšo rock skladbo, akustično enačico Layle.

Pomembnejši grammyji:

Michael Jackson za „živo legendo pop glasbe”.

RHCP za single Give it Away.

Boyz 2 Men za naj rhythm in blues single (End of The Road).

Vince Gill za naj country pevca.

Arrested Development za naj novo skupino.

FAN KLUBI

ALICE IN CHAINS

Box 61234
Seattle,
WA 98121

ANTHRAX

Box 939
Old Bridge
NY 10019

BLACK CROWES

PO Box 3467
Los Angeles,
CA 91407

BON JOVI

Box 326
Fords,
NY 08863

DANZIG

Angels of the Seventh Dawn
Box 3608
Van Nuys, CA 91407

HELMET

Box 20880
Tomkins
New York, NY 10009

EXTREME

Funky Metal Feedback
c/o SBK Management
1290 6th Avenue
New York, NY 10104

G N'R

Conspiracy, Inc.
Box 67279
Los Angeles
CA 90067

MEGADETH

Rattle Headquaters
Box 67719
Los Angeles
CA 90067

METALLICA

Electra Records
75 Rockefeller Plaza
New York
NY 10019

DIE KATZE UND DIE MAUS

Es poltert schrecklich in dem Haus!
Wohin springt die Katze, wo ist die Maus?

Die Maus sitzt auf dem Sessel,
die Katze springt auf den Sessel,
die Maus ist in dem Kessel,
die Katze springt in den Kessel!

Die Maus steht unter der Bank,
die Katze eilt unter die Bank,
die Maus tanzt hinter dem Schrank,
die Katze läuft hinter den Schrank!

Die Maus springt in das Loch,
die Katze wartet vor dem Loch!
Die Maus fliekt mit dem Käse,
die Katze ist schrecklich böse!

Senka, 4.e

MOLIEROVA SILNA SVATBA

Tokrat, prvič letos, se je dijaški prvi zdel zelo zadovoljiv. Namreč prvič po dveh zahtevnejših gledaliških delih (Kralj Lear in Samorog) so nam namenili komedijo, ki se v času „navala” v šoli še posebej prileže. Pa tudi nekoliko bolj primerna je za letošnje prve letnike, ki se, kot smo starejši gledalci ugotovili, ne obnašajo okolju primerno, vsaj v gledališču ne.

Kakorkoli že, vsi skupaj smo bili priče Dramine uprizoritve Moliereove „zbirke komičnih prizorov”, strnjeneh v prijetno, predvsem pa sproščajočo igro - Svatba po sili. Nekateri namreč pravijo, da ni bila svatba tista, ki bi bila narejena po sili, temveč kar cela zgodba. Sestavljena je iz štirih ali več najboljkomičnih dejanj, ki so vzeta iz Molierovih različnih del. Marsikdo je to tudi opazil; še najbolj v tistem grozljivem prizoru, ko je gospodar „prisanjal” na oder tri zdravnike različnih dimenzij, ki niso bili z ostalo zgodbo niti v najmanjši povezavi. Množico ljudi je to poleg razvlečenega in nepredvidljivega konca motilo. Kulisse je bilo izdelano „v detajle”, vendar pa se je v puščobi celotne scene kar porazgubilo. Harmonijo črno-belega odra so rušili tudi kostumi, ki so bili za Molierove čase vse prej kot moderni. Obleko gospodarja bi vtaknili v barok, obleko zlaganega zdravnika pa v sedemdeseta leta dvajsetega stoletja. Malce neugodno! Omenila bi še svetlobne efekte in luč, ki je bila med celo igro tako močna in bela, da si ob koncu predstave imel občutek, kot bi kljub pol deveti uri zvečer še vedno bleščalo sonce. Takšni kiksi zagotovo niso zmotili površnega gledalca, vendar pa sem prepričana, da ni bila predstava namenjena le „kruhoboscem”.

Vse to se je konec koncev skrilo za odličnim nastopom Romana Kočarja, ki je v tej predstavi stopil nekaj korakov naprej od žene Maje Končar oziroma bolnice, spletične Silve Čušin in prsate dojilje Jerce Mrzel. Posebej je treba omeniti še Matijo Rozmana, ki je ob koncu požel največ aplavza in (na žalost ali pa srečo) žvižgov. Kljub dobri predstavi ne dvomim, da je bila to le uvertura v njihove resnične igralske zmožnosti.

Na koncu še vprašanje, ki mi je padlo na misel ob koncu predstave: ali je čudno, da je Moliere kot gledališki igralec v 17.stoletju potreboval Ludvika XIV. za zaščito zoper napade klerikalnih krogov, kajti prepričana sem, da v tistem času otipavanje žensk in to celo na ulici ni bilo kar tako v vsakdanji rabi...?

Urška Kavšek, 2.c

musical:

HAIR

60-ta so pomenila rojstvo hipijev, otrok cvetja, ki so postali simbol miru, svobode in ljubezni. Njihovo sporočilo „Peace and love, brothers and sisters!“, in "Flower power" je odmevalo po celiem svetu in se ga sliši še danes. No, in ravno Hair predstavlja vrhunec tega sporočila.

Hair je musical, ki je nastal v drugi polovici 60-ih let. Legendarnega leta '68 je doživel premiero na Broadwayu in postal svetovna uspešnica. Pesmi, kot so **Let the Sun Shine, Aquarius in Be-In (Hare Krišna)** so neuničljivi evergreeni, ki so se nam priljubili ob gledanju filma „Hair“.

Flower power je večen, Hair je njegov kult, kar so svetu znova dokazali umetniki iz Broadwaya, ki so gostovali tudi pri nas. Musical Hair nam je predstavil **Broadway Musical Company** iz New Yorka. Nastopalo je 24 umetnikov iz New Yorka in Londona, in sicer 16. aprila v MB, 17. v LJ in 18. aprila v CE.

LJ, 17.4., sobota

Bolj ko se je bližala osma ura, več se je po Ljubljani zbiral hlač na zvonc in dolgih las, ki so imeli tisti večer en sam cilj: TIVOLI.

Že ob 19h je bilo pred Tivoljem vse polno generacij, tako tistih iz časa 60-ih let kot dandanašnjih. Seveda so se tudi tokrat morali pojavit in biti v pozornosti Krišna-people, ki so s tistim večnim smajlom na obrazih skakali in prepevali tisto že totalno znucano, saj se ve katero.

Dvorana se je hitro napolnila: parter ves zaseden, stranski sedeži pa seveda prazni. Oder je bil izrazito premajhen glede na to, da je Tivolska dvorana kar obsežna in gre vanjo veliko ljudi. Nivo light showa in ozvočenja je bil na nuli - kot vedno.

Vsi na odru so bili kot res ta pravi hipiji. Imel si občutek, da se 60-ta pred tabo odvijajo in jih dejansko doživljaš. Vsak izmed njih je predstavljal nek imidž, vsi so bili zelo sproščeni. Bilo je veliko plesnih točk in smešnih dialogov in izjav, na katere se je občinstvo kar dobro odzivalo; še posebej so bili navdušeni nad tistimi v zvezi s spolnostjo in neprikritim „legalize Marijuana“.

Ko so se zaslišale prve vrstice **I Got Life** se je začelo pravo vzdušje in od te pesmi dalje je bilo občinstvo v glavnem na nogah. Skoraj vsi, ki so prej sedeči na stranskih sedežih, so se ustalili v parterju, kjer je bilo najbolj veselo, še posebej v prvih vrstah parterja. Veliki finale je bila **Let the Sun Shine**, pri kateri se je navdušeno občinstvo počutilo kot v drugem svetu.

Občinstvo je bilo nad njimi tako navdušeno, da jim ni pustilo zaključiti, tako da so prišli na oder še z dvema dodatkoma, in sicer **Aquarius in Hippy Song**, ki sta bili hkrati vrhunec večera.

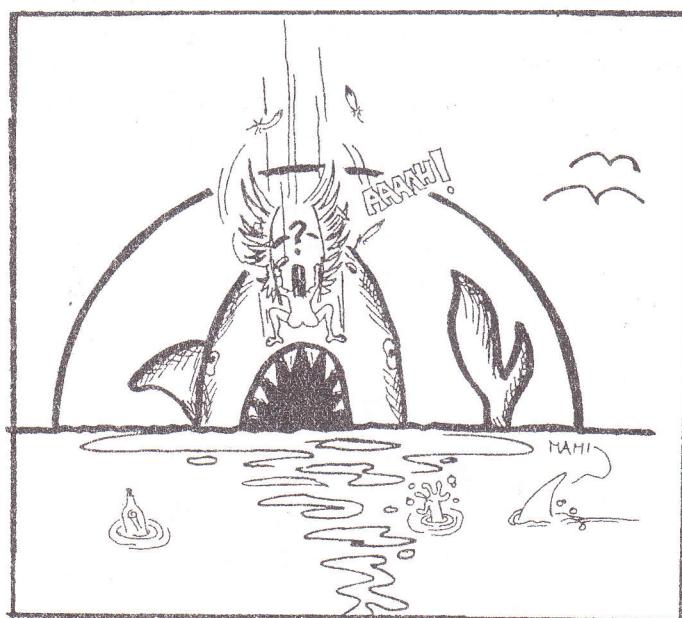
Hair je torej poziv k poslušanju in upoštevanju samega sebe in sprejemanju drugačnosti. Moral si doživeti, da bi razumel.

Daša

HOT SHOTS

Ne bi vam rada težila s pohvalami, ampak to je nujnost. Govorim o filmu Hot Shots. Če se radi smejite butastim forum, ulet'te v kino Union. Ta film je, kot ste verjetno že slišali, parodija na ostale „hot“ filme. Prepoznali jih boste: Pleše z volkovi, Pretty Woman, Superman, Top Gun, Devet tednov in pol in mogoče še kakšnega. Za konec pa še eno dejstvo: ogled filma še posebej priporočam depresivnemu folku!

Ines Baznik

URŠKA
več kot plesna šola

Na Gospodarskem razstavišču.

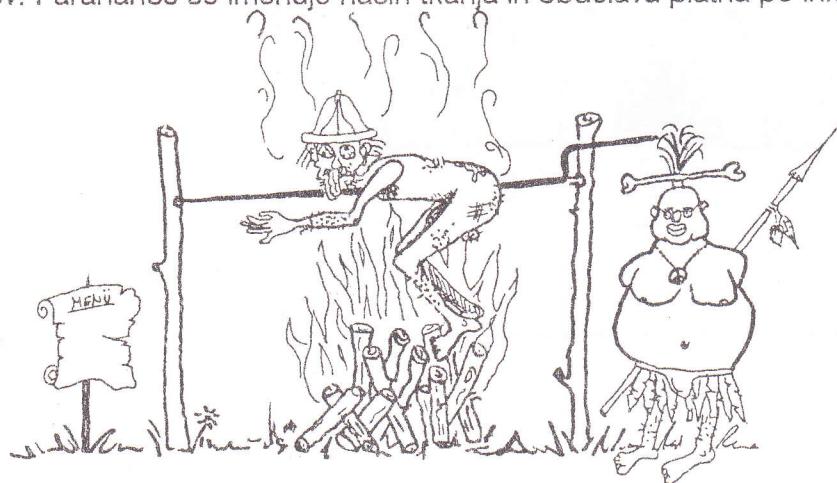
TA KUPON VAM ZAGOTAVLJA 10% POPUST PRI
PRVEM VPISU V PLESNO ŠOLO.

POTOPIS IZ JUŽNE AMERIKE

Pogled iz vlaka me navdaja z nadzemeljsko veličino. Vozim se med neskončno puščavo na levi in Tihim oceanom na desni. Iz Lime se vozim proti jezeru Titicaca. Temperatura je tu bistveno nižja kot v nižini, kjer je vročina nezanosna. Pot smo si zastavili čez vse andsko-indijanske države: do Paragvaja ter nato nazaj čez Amazonko do njenih izlivov in končno čez sever J Amerike nazaj do Lime, kamor smo 6.5.1991 iz Evrope prispeli z letalom.

Dve tretjini Peruja je neprehodnega, ker je tam džungla. Skozi najvišje dele Andov pa vodijo le pešpoti. Po zelo dolgi vožnji smo končno prispeli do velikega jezera Titicaca, katerega se drži zanimiva legenda o nastanku Inkov. Jezero je zato zelo negostoljubno in znano je, da je tu izginila že marsikatera ladja. V mestu Puno smo najeli ladljico, ki nas je pripeljala do majhnih zanimivih otokov, kjer živi majhna skupina Indijancev, ki se ukvarjajo predvsem z ribolovom, samostojno obrtjo, imajo pa tudi nekaj krav, ki so od daleč dajale občutek fatamorgane. Ker so otoki premajhni, da bi na njih prespali, smo se z ladjo za 40 ljudi (na njej nas je bilo približno 70) odpeljali na večjega. Seveda je šlo zaradi preobremenitve vse skupaj veliko počasneje, kot smo pričakovali. Jezero, ki je čez dan popolnoma mirno, ponoči zaživi. Tako se nam je sredi viharja zlomilo še krmilo in vsi smo se sezuli ter se prepustili usodi. Vendar sreča je bila na naši strani in po naključju je bilo na ladji še neko jadro, ki nas je rešilo pred smrtno. Pot smo nadaljevali na polotok Parananos, ki je dobil ime po stari kulturi Inkov. Parananos se imenuje način tkanja in obdelava platna po inkovskem načinu. V muzeju smo

si ogledali še veliko drugih inkovskih kultur in njihov zanimiv način sporočanja z vozli - KIPU. Na strehi avtobusa sem lahko natančno opazoval pokrajino. Neskončni nasadi bombaža, juke, graha... Čeprav je revščina povsod prisotna, me pogled na mesto navdaja z občutkom lepote.

Zanimiva je inkovska gradnja spodaj in nad njo španski nadzidki. Južna Amerika je polna skrivnostnih vprašanj o Inkih in njihovi civilizaciji. S helikopterjem za štiri osebe smo si iz zraka ogledali črte in like skozi puščavo, katerih pomena še zdaj niso razkrili. Morda so Inki že poznali kakšna plovila, saj so liki prepoznavni le iz zraka, ker zavzemajo neznanske površine. Zanimiv je tudi njihov način gradnje s kamni. Med kamna sem poskušal potisniti rezilo, pa to dejansko ni bilo mogoče. Le kako so lahko to dosegli z ročno gradnjo? Indijanci se mi zdijo zanimivi ljudje, škoda da jih nisem mogel fotografirati. Verjamejo namreč, da jim fotoaparat vzame dušo in se ne pustijo slikati. J Amerika je polna zanimivih neraziskanih področij. Mesta so polna demonstracij rudarjev, ljudje so revni, vročina je nezanosna. Govorijo špansko, večinoma pa tudi stare indijanske jezike, vera pa je predvsem katoliška.

Veliko je bilo še anekdot in zanimivosti z našega potovanja, predvsem pa je prehitro minilo. Žal sem zopet na avionu in se peljem v Evropo, ampak vseeno: LJUBO DOMA, KDOR GA IMA.

GM

ZGODBICA O ZMAJČKU HUBERTU IN NJEGOVEM KANARČKU DIMITRIJU

Bil je prelep sončen dan, ptički so žvrgoleli v krošnjah dreves in sonce je prijetno pripekalo po razpadajočih truplih nič hudega slutečih finančnih svetovalcev.

Zmajček Hubert in njegov kanarček Dimitrij sta se na bližnji jasi veselo igrala igrico „kako prepričati ovco, naj zalaja“. Bila sta že skoraj čisto pri koncu, ko se jima je pokvarila motorna žaga.

„Najprej mikser, nato bormašina, zdaj pa še žaga,“ je ves besen zaklical Hubert.

„Ostala sta nama le še klavirska struna in pa elektrošoki,“ je žalostno rekel Dimitrij.

„No, pa poskusiva z elektrošoki,“ je dejal Hubert in začel polniti akumulatorje.

„HOV, HOV, HOV,“ je zalajala ovca.

„Poglej, Dimitrij, ovca že sedaj lajal!“ je začudeno dejal Hubert. „To pomeni, da bo s pomočjo elektrošokov in malo dobre volje govorila latinsko.“

„Bleeeee, bleeeauuuu!“ se je drla ovca.

„Kaj bluzi?“ je vprašal Dimitrij.

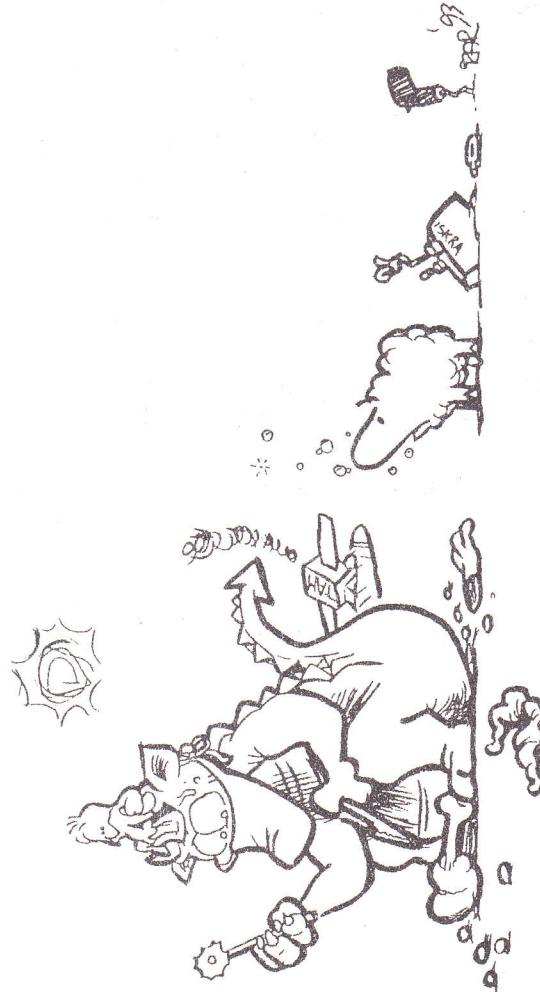
„Nimam pojma. Veš kaj, Dimitrij, dajva ji raje prihraniti trpljenje, ubožica se mi je začela smiliti,“ je rekel Hubert.

„Ampak Hubert, giljotina je čisto zarjavela, ker sva jo prejšnjič pozabila očistiti,“ je dejal Dimitrij.

„Že vem, z WD-40 jo bova,“ je vzklknil Hubert.

„Toda od tega ni še nihče umrl,“ je povedal Dimitrij.

„Nekaj požirkov, pa boš videl, kaj se bo zgodilo,“ je dejal Hubert in začel točiti WD-40 ovci v grlo. Nenadoma sta naša junaka zaslišala grozno ropotanje. Hubert se je sunkovito obrnil in zaklical: „Poglej, Dimitrij, vojaško letalo SU-27-leteča drvarnica.“ Hubert in Dimitrij sta ob tem tako smešnem prizoru padla v strašanski krohot. Pilot letala ju je opazil in začel silovito streljati nanju s svojim najnovejšim orožjem. Že po nekaj streljih mu je zmanjkalo puščic, zato je začel kazati jezik. Nato pa je s svojim letečim kamijonom strmoglavl v jezero.

„Hitro, rešiva gal“ je vzkliknil Hubert in stekel proti jezeru. S skupnimi močmi sta izvlekla utopljenca iz vode in ga položila na tla.

„Poglej njegove noge,“ je opazil Dimitrij, „saj so čisto zelene.“

„Verjetno ima gangreno. Odrezati ju bo treba,“ je dejal Hubert in začel iskati primerno mesto za amputacijo. „Dimitrij, ne stoj križem rok, tukaj imava utopljenca. Dvigni mu no glavo in ga močno stresi, nato pa mu izmeri vročino in pristavi čaj,“ je rekel Hubert ter vrgel že drugo nogo proti jezeru.

„Tako, zdaj pa še roke,“ je v zanosu rekел Hubert in si obliznil krvave prste.

„Saj z rokami ni nič narobe,“ je začudeno dejal Dimitrij.

„Vem,“ je rekel Hubert, „saj z nogami tudi ni bilo. Zelene so bile le hlače. Ali ima kaj vročine?“

„Niti ne, njegova telesna temperatura je 24.3°C,“ je izmeril Dimitrij.

„Ali veš, kaj to pomeni?“ je ves v skrbeh vprašal Hubert.

„Kaj?“ je bil radoveden Dimitrij.

„Vnetje slepiča,“ je dejal Hubert, „scalpel, hitro...“

NEKAJ UR KASNEJE

„Izgubljava ga, hitro, elektrošok!!!“ se je zverinsko drl Hubert.

„Kako ga lahko izgubljava, ko pa nama je ostala le še majhna kost z malo mesa na njej,“ je pripomnil Dimitrij.

„Ne izgubljaj upanja, še ga lahko rešiva,“ je goreče dejal Hubert ter začel z umetnim dihanjem.

„Hubert, oprosti, ker te motim, ampak to, kar ti operiraš, je njegovo kosilo - perutnička, če se ne motim,“ je zdolgočasen opazil Dimitrij.

„Prav imaš,“ se je strinjal Hubert, „pozno je že, pojdiva.“ In odkorakala sta domov.

„Erare humanum est,“ je izgovorila ovca, naredila še nekaj požirkov WD-40 in nadaljevala: „In vino veritas.“

Sandi

April 3, 1993

„MLADIKA

Pozdravljeni, ljubiteljice in ljubitelji računalništva. Po prvih dveh številkah Mladike ugotavljam, da moram narediti še nekaj reform v moji rubriki. Tako sem se odločil, da bom poleg pustih opisov (ne)uporabne strojne in programske opreme in novič začel pisati opise iger in uporabnih programov ter o dogodkih na šolski računalniški sceni, če lahko uporabim ta pojem.

Edina težava je v tem, da se na tej sceni ne dogaja skoraj nič. Računalništvo imajo obvezno le v 1. in 4. letniku, poleg tega pa deluje še računalniški krožek, ki ga vodi prof. Aleš Iršič. Da bi dobil več informacij o vaših računalniških navadah, sem za začetek naredil krajoš poskusno anketo med prvimi in četrstimi letniki. Predvsem sem želel dobiti glasove za lestvico najboljših iger, ki jih igrajo dijaki naše šole. Poleg tega so na glasovnici obkrožili še tip računalnika, ki ga imajo doma. Iz glasovnic smo izžreballi enega, ki bo dobil poljubno igro iz Mladikinega kataloga računalniških iger.

Rezultati ankete so bili zelo zanimivi. Odziv je bil dober, tako da sem prejel 430 vaših glasovnic, od tega 41 neveljavnih. V obdelavi jih je bilo torej 389. Kot sem predvidel, vas je večina glasovala za igro TETRIS (141 glasov), ki je še zmeraj najboljša igra našega desetletja, saj je zanimiva, zabavna in dela na vsakem računalniku. Res je, da so razne Sierrine pustolovščine kvalitetnejše od Tetrisa, s strani grafike in zvoka pa mu še zmeraj niso dorasle. Na vaših glasovnicah sem naletel na igrice, o katerih sploh še nisem slišal, vsaj da bi obstajale v obliki za PC-ja, ali pa obstajajo pa jih mogoče zaradi njihovega sumljivega porekla nisem dobil v roke (vas naslov Svilena vročica na kaj spominja?!). Pri obdelovanju podatkov sem XT-je in 286-tke spravil v en žaket, saj so eni in drugi dokaj počasni za delo na Winkotih (ali Okna). Glede opremljenosti naših učencev ni potrebno zgubljati besed. Smo zelo dobro opremljeni. Med glasovnicami sem našel tudi računalniško laž stoletja: 586 Intel Inside; lahko rečem, da sem skoraj počil od smehta, prevračal kozolce in šel dvakrat gor in dol po Šmarni gori. Ko bi videli, kako se je ob tej priložnosti smejala moja prijateljica, bi se zgrozili.

Procesor, ki naj bi opravljjal naloge t.i. 586, se imenuje Pentium, ki ga je Intel nedavno ponudil svojim odjemalcem, se pravi IBM-u, Hewlett Packardu in drugim proizvajalcem strojne opreme. Novi procesor naj bi razvil za 50% večjo procesorsko moč kot 486DX2 in bil trikrat dražji kot prej omenjeni stroj.

Glede na vse neprespane noči in dni, ko sem prešteval vaše cenjene glasove in jih vnašal v profesionalno Štirko (saj poznate zloglasni Quattro Pro, orodje finančnikov in statistikov) ne bom še enkrat razčlenjeval poteka in rezultatov raziskave. V njej je sodelovalo 209 deklet in 95 fantov, poleg tega pa je bilo še nekaj deset glasovnic, ki niso bile podpisane. Moje zaključne ugotovitve so naslednje: od 209 deklet ima računalnik 77 deklet, kar je 36,8%. Prevladujejo predvsem IBM PC-286 in IBM PC-386. Od 95 fantov ima računalnik 57 fantov, kar je 60%. Prevladujejo predvsem IBM PC-286 in IBM PC-386, najde se tudi nekaj Prijateljic (AMIGA) in Atarijev. Dekleta igrajo predvsem Tetris (43,5%), Historik (10%) in Princa (5,3%). Medtem ko fantje igrajo igre, o katerih ni potrebno razpravljati, saj jih je toliko različnih, da bi mi zmanjkalo papirja.

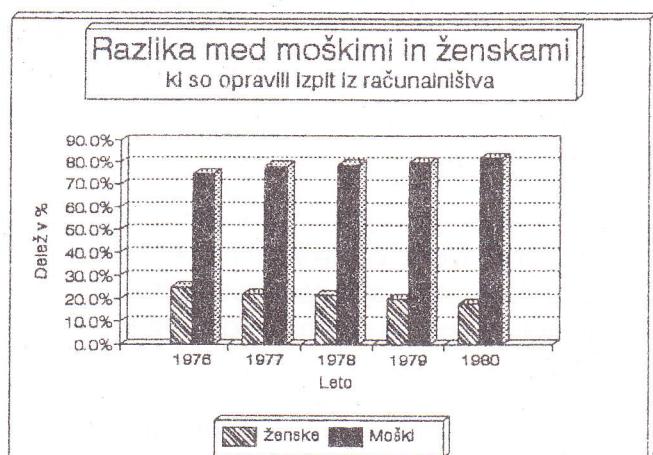
LESTVICA TOP 5 IGER:

1. TETRIS, 141 glasov;
2. HISTORIK, 25 glasov;
3. VGABOMB, 17 glasov;
4. PRINCE OF PERSIA, 13 glasov;
5. GRAND PRIX CIRCUIT, 12 glasov.

Čestitam nagrjenki **Daši Repe iz 1.e razreda**, ki si bo izbrala igro po želji iz našega kataloga.

ŽENSKA IN RAČUNALNIK

Ni dolgo, kar smo „praznovali praznike”, kot so 14. februar, Valentino; 8. marec, dan žena in 25. marec, materinski dan. Zato bom danes napisal še nekaj žensko obarvanih stavkov. Tako kot vsaka nova veda je bilo tudi računalništvo na začetku zelo moško usmerjeno. Število žensk, ki so se ukvarjale z računalništvom, je bilo enako zelo malo (da ne bo pomote, računalništvo se je začelo razvijati že pred letom 1980). Ko so konec sedemdesetih let začeli v Veliki Britaniji raziskave, koliko študentk je uspešno opravilo izpit iz osnov računalništva so prišli do zanimivih rezultatov, ki so v spodnjem diagramu.

Zanimivo je predvsem to, da se je z letom 1980, ko so naredili prvi PC, število zmanjševalo. Seveda tujine z našo državo ne morem primerjati, saj je v Sloveniji računalništvo začelo prodirati v vse pore družbe šele konec osemdesetih let. Svoj razmah pa je začelo v začetku devetdesetih let. Zakaj tako pozno, je razvidno predvsem iz življenskega standarda in ponudbe računalniške opreme na ex-YU trgu. S temi podatki vas ne bom več obremenjeval. Vrnimo se k nežnejšemu spolu. Po raziskavi, ki jo je imela revija MONITOR, je od 599 poslanih vprašalnikov le 27 takih, ki so jih poslale ženske. Podobne vtise dobivam tudi sam, saj poznam zelo malo deklet, ki se ukvarjajo s tem posлом. Mnoge moje kolegice imajo doma računalnik (se pravi očka ga ima) in ga uporabljajo zgolj za zabavo z igrami, pa še to zgolj s klasičnimi, kot so TETRIS, pasijansa za Okna, Grand Prix je že prava redkost. Računalnik bi lahko uporabljale za pisanje domačih branj, referatov, reševanje matematičnih problemov in še česa. Poleg tega pa je tudi delovnih mest, kjer potrebujejo računalniške strokovnjake, ogromno in vsa so še prosta.

Generacije za menoj so že računalniško bolj osveščene. Žal še vedno prevladujejo bolj fantje, število deklet pa tudi lepo raste (hvala bogu). Zato dekleta sedite za računalnik in uživajte v pisanju besedil, igranju iger, kopiranju in instaliraju; uživajte v tekmi s časom, saj računalnik, ki ga imata, ni nikoli dovolj dober.

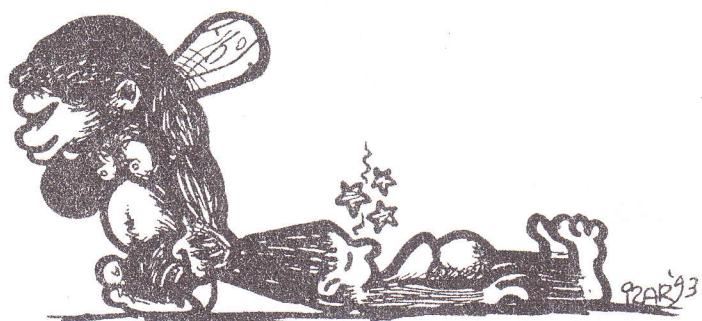
Za konec še lep pozdrav vsem ki ste prebrali μMladiko. Posebna zahvala prof. Omerzelu in prof. Tomašičevi, ki sta mi pomagala pri izvedbi ankete. Povabilo sodelavki ali sodelavcu, ki bi bil pripravljen sooblikovati računalniško rubriko. Predvsem so zaželene rjavolaske z AMIGO ali močnim IBM-om (min. 386 SX). Poleg tega, da pišem za MLADIKO, svetujem pri nakupu računalniške opreme, tako programske in strojne, kot tudi pomagam pri raznih računalniških težavah.

Ureja: Blaž Kondža

Ona in on

ŽENSKE

V praskupnosti so bile ženske vedno podrejene moškim. Moški, ko se mu je zahotel razmnoževanja, je šel malo naokoli, s seboj je vzel gorjačo in ko je zagledal primerno žensko, jo je POK po glavi, jo prikel za lase in jo odvlekel v jamo. Ženskam to seveda ni bilo všeč in zelo, zelo dolgo je trajalo, da so dobile volilno pravico, vstop v parlament ali pa delo v rudniku. Medtem pa se je še marsikaj zgodilo.

V srednjem veku se jim je položaj nekoliko izboljšal, vendar se še zmeraj niso mogle poročati po svoji volji in tudi na prestol so prej prišli njeni starejši ali pa mlajši bratje. V času trubadurjev, vitezov in podobnih hvalisačev, pa so se lahko z moškim poigravale, jih ovijale okoli prsta, bile so izbirčne... skratka, prave dame. Saj so snubci morali brezpogojno služiti damam in dati celo življenje za kakšno grdo in debelo a bogato princeso. To se jim je jako fino zdelo, čeprav so bile le majhen člen v sistemu poročnih in dednih pogodb. Moški pa so se vojskovali, se basali na pojedinah, delali spletke, in izbirali svojim hčerkam bogate mladce. Čeprav pa se je zgodilo, da so za marsikaterim uspešnim vladarjem stale one. Ni pa bilo zmeraj tako. Na primer v starem Rimu in Grčiji se niso smelesme vmešavati v „moške posle“. Lahko pa so ostajale doma, kjer so v miru prale, šivale, skrbele za zarod in pripravljale močnike, kašo, ter izvrstne vampe v golažu. Tiste, ki so se lahko postavile z bogatim možem, pa so imele za ta „ostudna opravila“ služnjčad. Same pa so se podale v kopališča in nakupovat (pa ne rudarske stroje ali vrtno orodje), kupovale so si obleke, nakit in če so zagledale postavnega sužnja, so si ga tudi kupile. Najboljše so kupovale pri Epaforidu, ti so bili poceni in iz eksotičnih krajev.

Sčasoma pa jim to ni bilo zadosti. Hotele so se izenačiti z moškimi, ker „one že ne bodo po cele dneve doma in delale!“ (tiste ki niso imele sužnjev). Hotele so volilno pravico, dostop do visokih položajev, demokratičen tip družine, za rudarjenje pa se vseeno niso preveč zanimale. Kakor koli že, sedaj so kar enakopravne moškim in sploh ni redkost srečati ugledno direktorico, uspešno poslanko, izvrstno prekupčevalko ali površno snažilko. Vglavnem si lahko privoščijo vse stvari kot moški in se pojavljajo na istih mestih kot moški, le v moškem WC-ju jih je redkost videti ali pa v rudniku. Skratka spola se zmeraj bolj izenačujeta; moški nosijo dolge lase, ženske pa se postavlajo z kravatami in metuljčki. Zmeraj bolj sta si podobna in če pogledamo v prihodnost, bodo moški tisti, ki bodo noseči, ženske pa bodo imele kosmate prsi. Čeprav se to bolj tiče znanstvenikov in genetski inžinirjev.

Biološko gledano pa se stanje ni dosti spremenilo. Naloga moškega in ženske je še zmeraj poskrbeti za zarod ter skrbeti zanj, dokler za to ni sam sposoben. To dejstvo pa je zapleteno in prepleteno z vsakdanjimi in nenavadnimi zapleti sodobnega, modernega človeka. Tako moškega kot ženske, čeprav se za kopanje rudnikov še zmeraj ne potegujejo preveč.

FON

METROPOLIS CONCERTS

VAS VABI NA OGLED NA SEZNAMU KONCERTOV V:

MÜNCHEN*
DUNAJ
NÜRNBERG
UDINE

METROPOLIS CONCERTS vas vabi na
ROCK AT DANUBE ISLAND

sobota, 29.5.1993

DEF LEPPARD, LENNY KRAVITZ, ROBERT PLANT, DANZIG, HEROES DEL SILENCIO, DIE FANTASTISHEN VIER, UGLY KID JOE, AN EMOTIONAL FISH, STAND TO FALL

nedelja, 30.5.1993

INXS, FAITH NO MORE, HOTHOUSE FLOWERS, LEONARD COHEN, MELLISA ETHERIDGE, THE SILENCERS WORLD PARTY, BALLYHOO

Razpored za ostale koncerete:

Nedelja, 16.5., 75 DEM, BRUCE SPRINGSTEEN (Olympiahalle)*

Četrtek, 20.5., PETER GABRIEL (Olympiahalle)*

Nedelja, 23.5., METALLICA (Nürnberg)

Torek, 25.5., CULT (Terminal 1)*

Četrtek, 27.5., DEF LEPPARD (Olympiahalle)*

Petek, 28.5., LEONARD COHEN (Circus Krone)*

Sobota, 29.5./30.5., ROCK AT DANUBE ISLAND (Donauinsel-Dunaj)

Ponedeljek, 31.5., ELTON JOHN (Nürnberg)

Sreda, 2.6., GUNS'N'ROSES (Dunaj-Prater)

Četrtek, 3.6., LENNY KRAVITZ, ROBERT PLANT (Olympiahalle)*

Petek, 4.6., U2 (Olympiastadion)*

Ponedeljek, 16.6., FAITH NO MORE (Ljubljana Hala Tivoli)

Torek, 17.6., BEACH BOYS (Olympiahalle)*

Ponedeljek, 21.6., DEPECHE MODE (Olympiahalle)*

Sreda, 23.6., DEPECHE MODE (Stadthalle-Dunaj)

Sobota, 26.6., GUNS'N'ROSES (Olympiastadion)*

Sobota, 18.9., JEAN MICHEL JARRE (Donauinsel-Dunaj)

Informacije in prijave: METROPOLIS CONCERTS, Ljubljana, Komenskega 7, 061/312-504

MLADIKA

ADAM IN EVA ali VSE NEZNANE STVARI IZ RAJA

Bržkone vsi veste, kdo sta bila Adam in Eva. Najbrže tudi veste, kaj sta počela cele dneve. No, za osvežitev spomina naj vam povem, da sta se ves čas, kar sta bila v raju, imela rada. Ne smem uporabljati mnogo bolj domačih izrazov, ker bi me nekateri starejši in lepše govoreči ljudje postrani gledali. Ker se mi niti podrazno ne da natančno in podrobno govoriti, kaj se je pravzaprav tam dogajalo, bom vse skupaj skrajšal na minimalno dolžino.

Bog je ustvaril Zemljo. Sama puščava se mu ni zdela pretirano zanimiva, zato je dodal vodo. Bilo je že mnogo boljše, a še ne čisto v redu. Takrat mu je prišlo na misel, da bi bilo morda tudi v dobro, če bi se na Zemlji dogajalo kaj zanimivega. Na kopno in v vodo je nametal mnogo potrebnih živali, a še veliko več povsem nepotrebnih, ki jih je izumil le in samo zato, ker je sprevidel, kakšno veselje bo s tem naredil vsem bodočim učiteljem biologije. Na tej množini živali se je zamudil zelo veliko časa, ker so mu bili v neznanski užitek "Pit-Bull-Terrier fajti". Imel pa je tudi veliko problemov z nadziranjem vseh teh živali in je zato po svoji lastni podobi ustvaril - Človeka. Da ne bi bilo pomote - Moškega. Ko je videl kako človek brez ciljno tava po raju, kjer ga je naselil, se je zamislił nad svojo stvaritvijo. Premišljeval in premišljeval je in v nenadnem navalu humorja in komične ustvarjalnosti naredil žensko. Iz Adamovega rebra, pravijo. Vprašali se boste: Zakaj? Zato, ker je to edina kost brez mozga. Le-ta je na začetku popolno zadovoljevala potrebe moškega, pozneje pa mu tudi to ni bilo več všeč. Ženska se je namreč postarala, on pa tudi. Poprej, ko je še v polni moči in z visoko dvignjeno glavo pohajal naokoli, se mu je zdelo dobro in zanimivo, ko je ženska opazovala njega in njegovo moškost, sedaj pa, ko je bil že star in impotenten, ga vse to ni več tako privlačilo kot nekoč. Stari in odurni babnici ni več dovolil, da bi mu še naprej nudila iste usluge kot takrat, ko je bila še mlada deklica. Začel si je zakrivati poraščene dele telesa (nosil je klobuk) in ni več hodil na pregrešne sestanke s svojo žensko. Spominjal se je tistih časov, ko sta se dobivala v barih in uživala mladost. Vsega tega sedaj ni bilo več in, da bi zaposilil žensko, v barih ni več po nepotrebнем trošil denarja za kondomat, omisil si je namreč otroke.

Ker so otroci zguba časa, se ni kaj preveč menila za njih. Vzgajala jih sploh ni in je potem takem njena krivda, če sta se, ko sta odrasla, sprla in je Kajn ubil Abela. Ampak to je že druga zgodba...

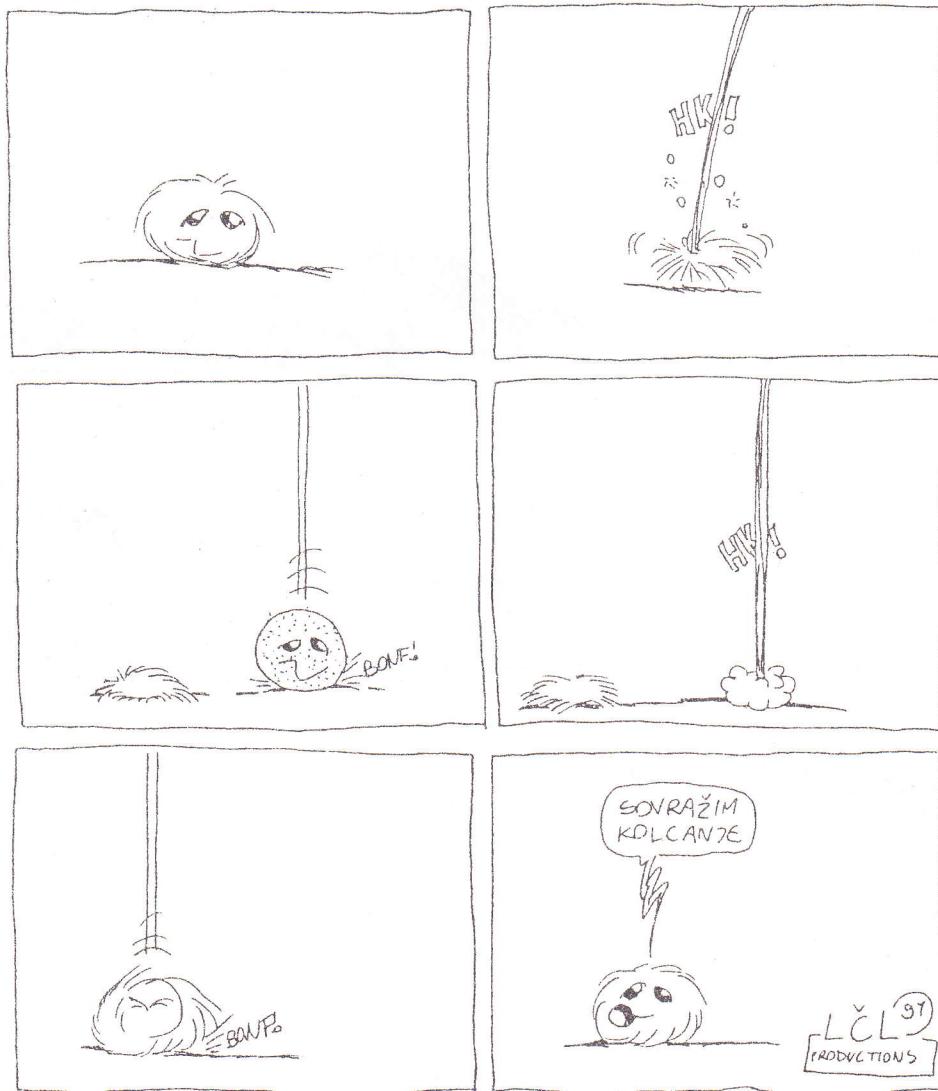
PUFEK & company

BY LČL® PRODUCTIONS

©-WORLD RIGHTS RESERVED-MCMXCI
THIS COMIC MAY BE REPUBLISHED OR TRANSLATED ONLY WITH
AUTOR'S AGREEMENT

FEATURING:

PUFEK

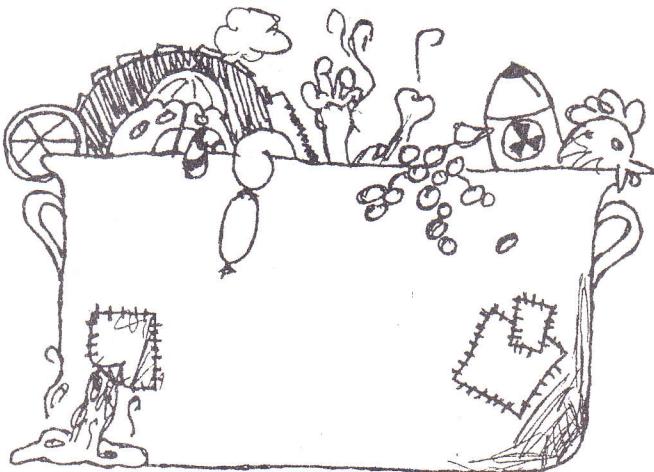
KULINARIČNI KOTIČEK

Prvomajske sladke pražene banane s tatarsko omako

Z maslom namažite pekač in ga postavite za 5 minut v drvarnico, da pordeči. Medtem v največji lonec nalijete 2 litra slane vode (sladkajte po potrebi) in dodajte na fino sesekljan peteršilj. Če ga nimate, si lahko pomagate z nesramnimi pripombami. Ko zavre, vključite štedilnik na šest. Če začne zmes brbotati, vključite videorekorder, poglejte skozi okno in štejte do deset. Dodajte žličko moke, da se zgosti v kepo. Nato po telefonu pokličite 988, bodite prijazni, zatem pa zavijte slušalko v kepo in pustite vzhajati. Privoščite si eno pivo ter ga zalijte s pivom, zatem popijte flašo piva, da pa se res odžejate, popijte pivo. Potem močno rignite, poglejte proti vzhodu in takoj zatem za nekaj sekund zarijte glavo v pesek. Medtem so pustni flancati brez fosfatov že pripravljeni. Perilo obesite, dokler je še mokro in ne pozabite na mačka v mikrovalovni. Pizza servirajte v dveh nadstropjih. Gostje bodo presenečeni!

Sestavine:

- 2 dkg kugellagerjev,
- 1 razred litostrojčanov,
- urednik Grejpfruta,
- TDK video kaseta z filmom: „Draga, izgubil sem želode”,
- mobitel,
- jedrski pospeševalnik,
- vstopnica za cirkus Medrano,
- dleto,
- gnoj iz mazolja na riti,
- 2 zavojčka gniloživk,
- sličice Zagor,
- katodno cev,
- gajbo piva (Kratochwill),
- in malo dobre volje.

In na koncu še povzetek: Kaj svetuje modri Janez, vse za šolo kupi danes, pa čeprav bumerang!

Uorning

Kids dont tčraj diz et houm!

Sandi, Igor, Fon & Joklčk

HOROSKOP

OVEN 21.3.-3.4.

Če vaša sedanja zveza ni najbolj trdna, se ji boste morali morda odpovedati, vendar vas v veseli družbi čaka prijetno presenečenje. V soboto pozabite na šolo in pojrite žurirat.

BIK 21.4.-21.5.

Veliko priložnosti boste imeli, vendar ostanite resni in zvesti stalnemu partnerju, saj bi bila nova zveza za vas poguba. Ne mešajte ljubezni in šole.

DVOJČKA 22.5.-21.6.

Super! Čeprav si bodo vajini interesi nekoliko navzkriž, se bosta v erotično-seksualnem smislu odlično razumela. Zelo boste raztreseni in pozabljeni.

RAK 22.6.-22.7.

Uživali boste srečo s stalnim partnerjem, če ste sami, pa bo zdajšnje obdobje nekoliko stresno. Pazite se ljubosumja in posesivnosti.

LEV 23.7.-23.8.

Vi ste eden tistih, ki na svetu daje in prejema največ ljubezni. Pripravite se na aktivno obdobje - konferanca. Zdaj je čas, da si izborite tisto, kar vam pripada.

DEVICA 24.8.-23.9.

Začutili boste silno potrebo, da bi našli nekoga, s katerim se lahko pogovorite o vseh svojih problemih. Če ste sami, boste imeli priložnost med sošolci.

TEHTNICA 24.9.-23.10.

Fantastično! Dolgotrajne težave so končno za vami in sreča je tul. Veselite se sreče v naročju ljubljene osebe. Za nekaj časa pozabite na šolo, vendar ne predolgo.

ŠKORPIJON 24.10.-22.11.

Srečo v ljubezni vam že dalj časa preprečuje sumničavost in egoizem. Rešite se teh negativnih čustev, pa boste takoj zadovoljni. Nekaj novega bi se že lahko začelo.

STRELEC 23.11.-21.12.

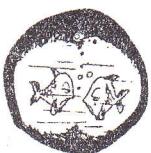
Vaša prirojena sproščenost in smisel za prijateljstvo bosta zdaj prišla bolj do izraza. Zelo boste zgovorni, ampak pazite, kaj govorite, posebej, ko boste v središču pozornosti.

KOZOROG 22.12.-20.1.

Ohranite ljubezen, ki jo imate! Utrdite tisto, kar se je začelo pred kratkim. Naj bo to vaša glavna naloga. Kupite si kaj lepega.

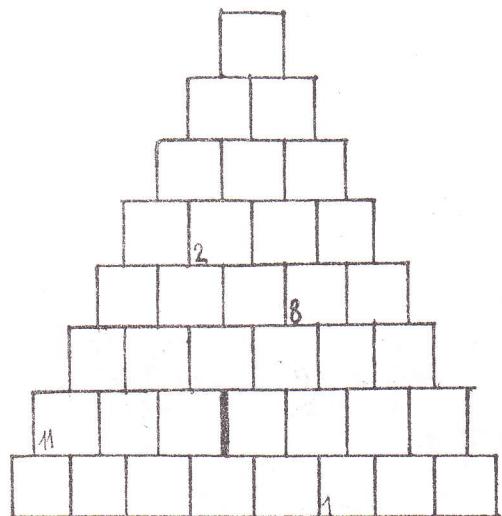
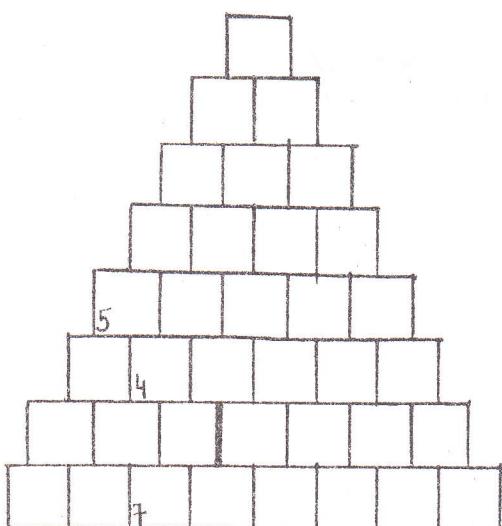
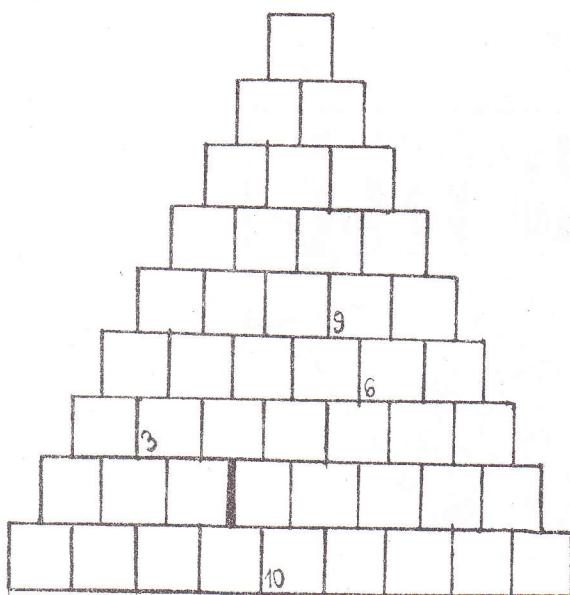
VODNAR 21.1.-19.2.

Nenadoma se bo začelo prekrasno romantično obdobje - konec težav. Odprite se partnerju in ga sprejmite - proč z vzvišenostjo in nedostopnostjo!

RIBI 20.2.-20.3.

Neki ljubezni se boste morali morda odpovedati, vendar bo prišla nova. Zelo boste samozavestni in zgovorni, če ste nesrečno zaljubljeni pa boste imeli odlično priložnost.

KRIŽANKA

I.Piramida:

- 1.) Okrajšava za liter
- 2.) Kemijski simbol za lantan
- 3.) Poželenje
- 4.) Del žita
- 5.) Fotografija
- 6.) Slano pecivo, tudi riba
- 7.) „Announcer“ (angl.)
- 8.) Kesanje / ilovica
- 9.) Tisti, ki se ukvarja z glasbo

II.Piramida:

- 1.) Prvi samoglasnik
- 2.) Kemijski simbol za kalcij
- 3.) Kratica za obveščevalno agencijo ZDA
- 4.) Letoviško mesto ob Azurni obali v Franciji
- 5.) Pomanjševalnica imena Tina
- 6.) Reka v Dalmaciji
- 7.) Uspešna, priljubljena popevka /„PRICE“ (angl.)
- 8.) Sedmo znamenje horoskopa

III.Piramida:

- 1.) 16. črka abecede
- 2.) Kemijski simbol za osmij
- 3.) Žival, ki piči
- 4.) Kulturna rastlina
- 5.) Žensko ime
- 6.) Pevec Jackson brez „C“
- 7.) Vohalni organ / moško ime
- 8.) Glavno mesto je Tokio

1	2	3	Z	4	1	2

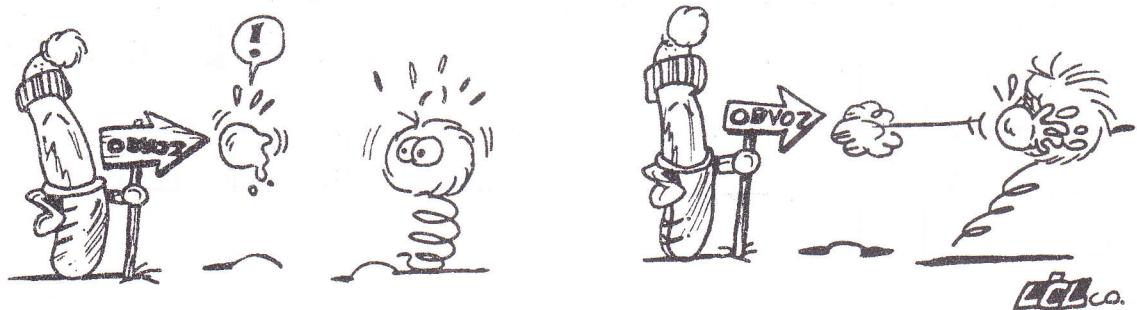
5	6	7	6	8	4	Z	6	9

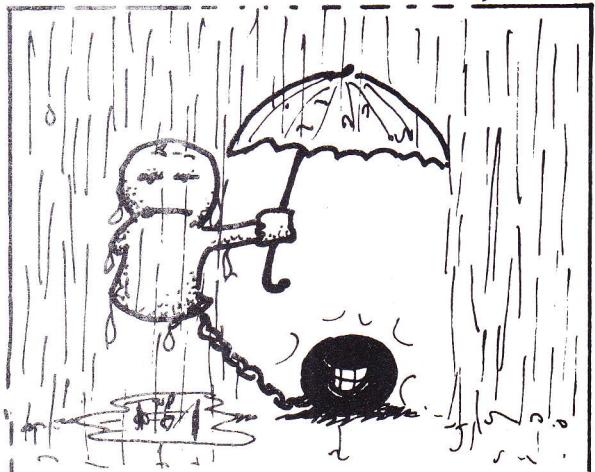
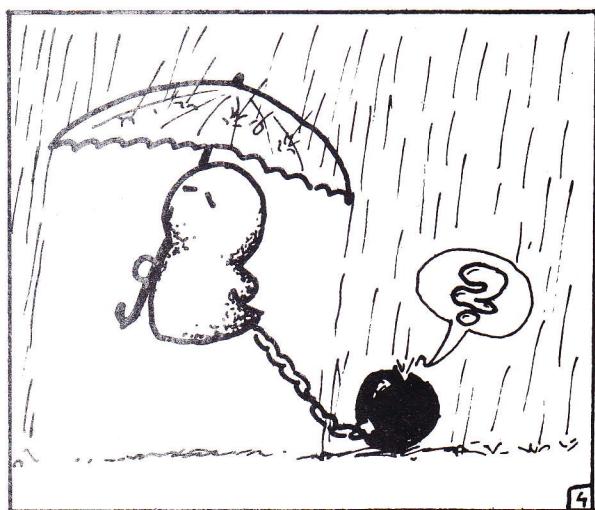
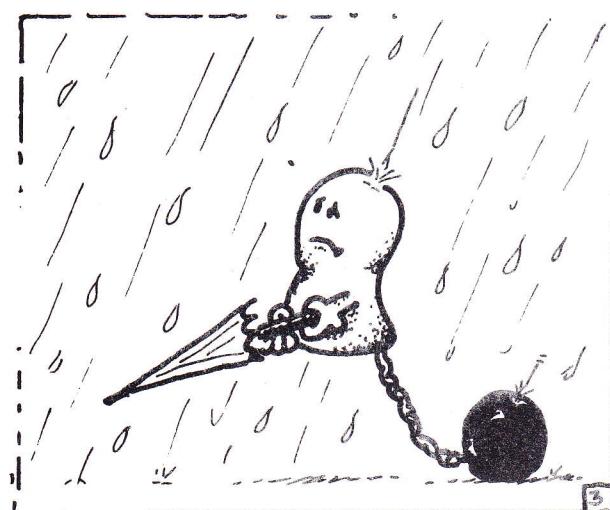
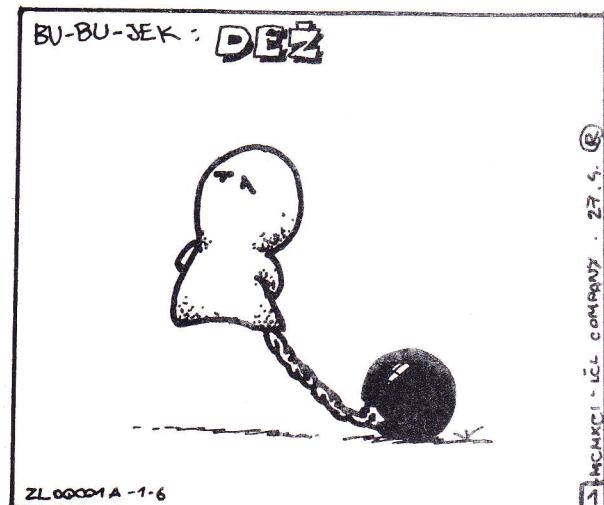
10	2	3	4	C	6	11	4

*Kdor redno pije KRATOCHWILL,
ga še dolgo ne bo zvil!*

LČL:PUFEK & CO-LČL,©-COPYRIGHT-91

ALL RIGHTS RESERVED LCL PRODUCTIONS - MCMLXCI - NO PART OF PUBLICATION MAY BE REPRODUCED OR TRANSMITTED.